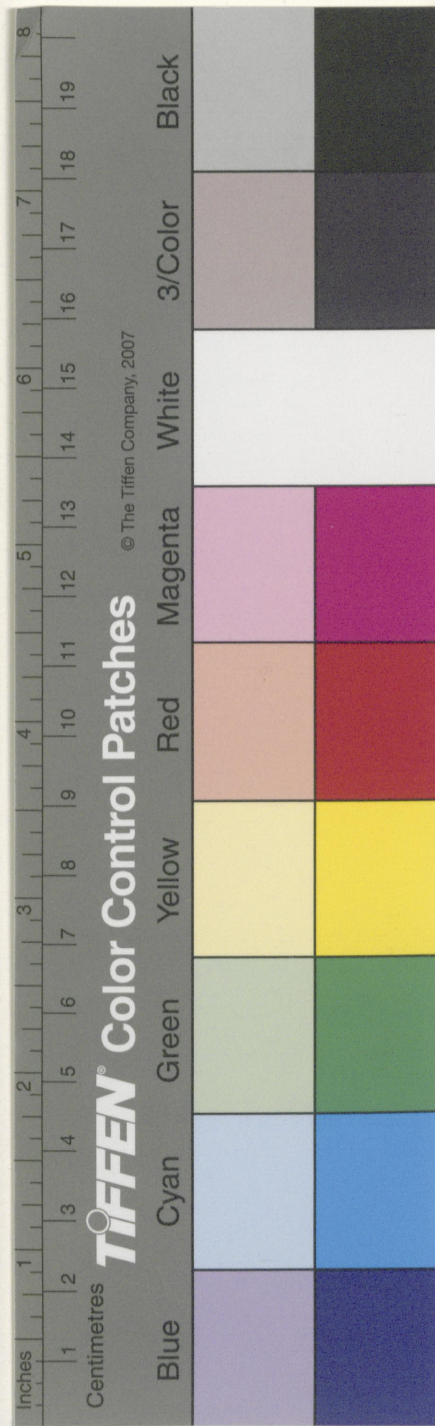

A. 3
Huvortur den 25 Juli 76.

Min älskade mamma!

Gläd vi blefvo glada då vi fingo brefvet
om mammas och Toins Marstrandresa!
Naturligtvis var det ju litet ledsamt att ej
så snart som vi hade hoppats få omfamna
eder, men vi hoppas så visst att var gode
Gud åter skall välsigna Marstrandsluften
och vi få vår mamma så rikt raskare sedan
hem. Så att vi nu åter ären i det gamla
välbekanta M. strand, jag tänker huru glada
Toins blefvo att få ta emot er igen. Ja
Gud gifve nu att dessa sista veckor af er ute-
varo måtte göra vår älskade mamma åter
riktigt frisk och oss egen Tosti likaså! Jag tänkte
te redan litet ligga mig på lätbanken hvad
brefskrifning beträffar och har också gjort
det hela sommaren, men ännu få vi lof
att en liten tid samspråka på detta sätt.
Jag tänker nu ej på hela vintern, ty jag tycker
att bara vi vara nu väl ären i H. förs så
bli det väl flera sorters samspråk. — Hvarifrån
min egen mamma hade fått höra att jag skulle
tänka på något smått folk igen, det kan jag

(25. 7. 1876)

Har äta vid tant Lahlbergs bord dagligen
25 pers. morgon middag och quäll. Härinne äro
vi 16 pers, deribland 7 barn. Jag har gummman
L. bra nukt att tänka på och inte får hon
sitte långa stunder stilla på dagen, men är det
ju köksgringstiden och snart skördetid. Men
vänlig och glad är hon alltid och enkel och
öfträm så man precis vet hvar man har
hemme. Barnen äta alla quällen kl. 6, Elsa
och Ingrid gå till köjs kl. 7 så regelbundet
som det aldrig förr om somrarna blifvit
Karin och Mikki kl. 8. Detta är emedan de
nu ha sitt eget skilda rum, hvilket
vi ej förr om somrarna haft. Ingrid
badar alla dagar i sin bunke och Karin
men i bänken att Elsa beten badar
i sjön alla dagar riktigt som de
andra och är så road att hon oftast
vill gå två gånger om dagen. Det be-
höfs ej nukt förrän det går henne
till halsen när hon är med de andra
men där är alltid någon af de stora som
bilar med dem. En stor del af da-
gen spela de "kokvett" som Elsa säger.

Tack för alla dina långa bref
älskade mamma och skrif an-
nu ibland till oss. Den 15 Aug. re-
sa vi härifrån. Nu förvänt Gud
med er och oss!

B. Jänder en helming.

(25. 7. 1876)

